

[Johannes Jensen.]

Den højtærede Socialminister nævnte, at der var sket en Ændring med Hensyn til, hvad Kommunegrupperne blev sat til. Efter den gamle Lov var Rentens Grundbeløb i de tre Kommunegrupper fastsat i Forholdet 100 — 83 — 65. Det ændres nu til 100 — 85 — 72. Man ved jo ikke, om det er de helt rigtige Tal, man faar frem her, men jeg ser med Glæde, at de faar betydeligt mere i Landkommunerne, end de hidtil har faaet.

Jeg skal ganske kort nævne de Ændringer, der er vedtaget i det andet høje Ting. Jeg takker den højtærede Arbejds- og Socialminister for de fremsatte Ændringsforslag; det har været Venstres Opfattelse — det har vi vist ved dette Lovforslag og ved Ændringsforslagene —, at man skulde gøre det saa godt for de gamle og svage som muligt.

Den højtærede Socialminister har jo gennemgaaet Ændringerne, og jeg vil derfor kun pege paa nogle enkelte. Det er en god Ting, at man har faaet faste Satser med Hensyn til de Folk, der er paa Alderdomshjem, idet det har været meget smaa Beløb, de sociale Udvalg har udbetalt til Beklædning, eller hvad det kunde være. Disse Beløb forhøjes nu betydeligt, og det hilser jeg med Glæde. Der er kommet enkelte nye Ting ind, bl. a. at man faar fast Brændsels- og Beklædningshjælp. Det fik man af Raadighedsbeløbene før; nu er der fastsat faste Takster, og det har bevirket, at selve Raadighedsbeløbet er sat ned fra 7½ til 5 pCt. Det kunde maaske diskuteres, om det var den rigtige Vej at gaa, men meget taler for, at de faste Satser er det bedste, naar det endelig skal være. Derfor kan man nok alligevel faa Brug for de 5 pCt. til Raadighedsbeløb, idet der jo indtræffer forskellige Forhold for enkelte Aldersrentemodtagere, som man nødvendigvis maa tage Hensyn til, og saa kan det godt være, at de 5 pCt. bliver lidt nok, men selvfølgelig betyder det uhyre meget, at man ikke længere har nødig at beskæftige sig med Brændsels- og Beklædningshjælp. Om Ændringen i Lovforslagets Titel af Benævnelsen „Aldersrentenydere“ til „Aldersrentemodtagere“ maa jeg sige, at det kan vist komme ud paa et.

De Ændringer, der er foreslaaet af den højtærede Arbejds- og Socialminister og vedtaget i det andet høje Ting, vil tilsam-

men andrage ca. 33 Mill. Kr. Det har Venstre ment at maatte gaa med til, og det er jo en ret betydelig Forbedring.

I Anledning af den Kritik, der har været fra en vis Side, og som gik ud paa, at det, den højtærede Arbejds- og Socialminister har foreslaaet, ikke var nogen Forbedring, vil jeg nævne nogle Eksempler paa, hvad man kan faa efter det, der nu er vedtaget, i Forhold til, hvad man fik i Fjor med Ængangstillæggene. Et Ægtepar i København vil faa i Grundbeløb 2 310 Kr., i Brændselshjælp 75 Kr., i Beklædningshjælp 185 Kr. og et Raadighedsbeløb paa 116 Kr. Det giver tilsammen 2 686 Kr.; og da det fradragsfri Beløb i enkelte Tilfælde kan gaa helt op til 1 160 Kr., vil et Ægtepar i København, der har Formue og Arbejdsfortjeneste, kunne faa en Indtægt paa 3 846 Kr., i bymæssige Bebyggelser indtil 3 276 Kr. og i Landkommunerne 2 786 Kr. Det er en betydelig Forbedring.

Lovforslaget er udarbejdet ud fra vor Opfattelse af den sociale Lovgivning og de Udtalelser herom, som vi har fremsat forud for sidste Valg. Vi ser med Glæde denne Forbedring gennemført for de gamle til et samlet Udgiftsbeløb af 410 Mill. Kr. for Stat og Kommune. Det ærede Medlem Hr. Steincke henstillede til Venstre at tage Skridtet fuldt ud og gaa med til den sidste Forhøjelse, ca. 39 Mill. Kr., men jeg synes jo, at det Resultat, vi er kommet til her, og som er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, er et Resultat, man fra alle Sider kan være bekendt. Hvis man stiller det Beløb, Modtagerne faar, i Relation til, hvad en Arbejdsmand med Familie faar, bliver Forskellen ikke særlig betydelig. Der er jo en himmelvid Forskel paa en Mand, der har Arbejde og Familie, som han skal forsørge, og saa et ældre Ægtepar, der ikke gaar paa Arbejde og ingen har at forsørge. Det, der maa danne Grundlaget for vor Alderdomsforsørgelse, maa være det økonomiske, og det økonomiske maa man tage Hensyn til. Jeg var i Folketinget i Gaar og hørte Socialdemokraternes Ordfører kritisere Kommunisternes Forslag som økonomisk ganske urimelige, og det giver jeg ham fuldkommen Ret i. Men samtidig vil jeg sige, at ingen kan hævde, at Forslaget, som det nu er vedtaget i Folketinget, er urimeligt til den anden Side. Jeg vil gerne sige den højtærede Arbejds- og